

DIMOGRAMI

December

— 20. decembra so se zbrali člani predsedstva OK na svoji tretji seji. Razpravljali so o študentski politiki, sprejeli so sindikalno listo za naslednje leto in se na koncu posvetili aktualnim nalagam.

— V dvorani kina Triglav je bila 22. decembra občinska proslava v počastitev dneva JLA. Sodelovanje OO ZSMS občine in vojakov vojašnice bratstva in enotnosti Polje je zopet rodilo sadove, saj so pripravili bogat in kvaliteten kulturni program. Prisotni so bili navdušeni.

— 24. decembra se je sestalo predsedstvo komisije za delo s pionirji. Navzoči so pregledali program dela za naslednje trimesečje, poročali so o delu pionirskih odredov in OO ZSMS, pogovorili pa so se tudi o družbeno moralni vzgoji. Sklenili so, da bodo k uram družbeno moralne vzgoje povabili predavatelje, dogovorili pa so se tudi za skupne sestanke in odkrite pogovore s starši.

— Naslednji dan je občinski center klubov OZN pripravil ogled stalne razstave na gradu Goričane. Udeležence so navdušili razstavljivi predmeti kitajske umetnosti, veliko pozornost pa je pritegnila tudi občasna razstava nacionalne umetnosti prijateljskih narodov neuvrčenih Indokine in Sri Lanke. Po končanem ogledu so mladinci v pogovoru z vodstvom muzeja zvedeli še veliko novega in zanimivega o kulturah teh oddaljenih dežel.

— Tik pred koncem leta, 28. decembra, so se tudi mladinci naše občine udeležili tradicionalnega novoletnega plesa za srednješolce v dvorani Tivoli. Igrale so priznane slovenske rock skupine Jutro, Predmestje in Izvir.

— OK ZSMS je dobila številne čestitke in želje za uspešno nadaljevanje svojega dela. Vsem, ki so jih poslali, se najlepše zahvaljujemo. Še enkrat pa čestitamo vsem mladincem, delovnim ljudem in občanom. Čestitamo tudi tistim mladincem, ki se vedno »počivajo« in jih pozivamo, naj se čimprej aktivno vključijo v naše delo!

SREČNO!

Januar

— Člani MPPČ Bratstvo in enotnost Kodeljevo so uspešno zakorakali v novo leto: 9.

januarja se je 50 pohodnikov udeležilo tradicionalnega pohoda po poti narodnega heroja Lojzeta Kebeta v Dražgošah. Na pohodu, kombiniranem s tekmovanjem, so pristali v zlati sredini. Bravo!

— 12. januarja so se že drugi sestali člani ožjega sestava kadrovske komisije. Obravnavali so predlog kadrovske komisije za strokovnega političnega sodelavca pri MK ZSMS, pogovorili so se o aktivu mladih komunistov, občinskem centru marksističnih krožkov, KMKS in KMD, veliko pozornosti pa so posvetili tudi aktualnim nalagam v januarju.

— Istega dne se je sestel tudi sekretariat OK. Pogovorili so se o programu prireditvev in proslav v letošnjem letu, pregledali so aktualne naloge za januar, na koncu pa so posvetili pozornost še tekočim problemom.

— Sestalo se je tudi predsedstvo KMI, ki je imelo delovni sestanek, na katerem so govorili o seminarju za 2. letnike gimnazij. V nadaljevanju se je poslušali poročilo o dosedanjem delu v OO ZSMS na šolah in se o tem tudi pogovorili.

— Naslednjega dne so se zbrali referenti za IPD. Po poročilih o delu in programu za naslednje obdobje so se posvetili aktualni temi z naslovom Poti in stranpoti, ter se pogovorili o prikazovanju razmer v podjetjih in medsebojnih odnosov.

— Komisija za IPD se je kadrovsko okrepila. Delo sta si razdelila Ivo Kovačević in Janja Klemen. Upajmo, da bodo rezultati kmalu vidni!

— 18. januarja je bil literarno-glasbeni večer spekulativne umetnosti, v katerem je sodelovala sekcija za spekulativno umetnost pri ŠOLTU. Večer je bil nadomestilo sestanka komisije za kulturo, saj so se na njem pogovorili tudi o literarnem natečaju in razdelili gradivo.

— Tudi letos je razpisala OK tradicionalni (že četrty) literarni natečaj Mladi pesniki in pisatelji. Izbira tem za prispevke je svobodna, sodelujejo lahko vsi mladi. Zadnji rok za oddajo prispevkov je 2. februar, oddajte jih predsedniku ali mentorju svoje OO, lahko pa tudi neposredno na OK ZSMS, Ob Ljubljani 42, soba 19. BARBARA TRIBUŠON

NOVA MLADINSKA POHODNA PARTIZANSKA ČETA — na dan odkritja spomenika Adolfu Jakhlu je bila v Zalogu ustanovljena tudi MPPČ Zalog. Sestavlja jo 60 mladink in mladincev OO ZSMS Zalog. Njen komandir je Stane Smerčan. Želimo ji uspešno razvojno pot pri vključevanju čimveč mladih ter obujanju in negovanju tradicij NOB

GORJE SOVRAGU

Skorajda ni več izključno moškega opravila. Celo vojskovanje sodi med taka. Nič več ni mlade Mare, ki bi belila platno, iz katerega bi fantu, ki se vojskuje, sešla srjaco. Tudi ona je zgrabila puško in z ramo ob rami sta ona in njen ljubi branila domovino. Nič zato, če bo fant srjaco dobil malo kasneje, zato pa jo bo dobil v svobodi.

Koncept splošnega ljudskega odpora, ki se je izoblikoval v NOB, vključuje ne samo ženske in dekleta, tudi starce in otroke, vključuje vse, ki so se tako ali drugače sposobni upreti sovražniku. Vsak namreč po svojih močeh lahko prispeva k čimprejšnji osvoboditvi domovine. Tovarš Tito je naš koncept ljudske obrambe lepo označil z besedami: »Upajmo, da vojne ne bo nikoli, mi pa se nanjo pripravljamo, kot da bo jutri.«

Jasna Banjac je ena izmed tistih deklet, ki se je namesto za delo v civilni zaščiti raje odločila za delo v mladinski teritorialni enoti. Uniformo ima doma, z orožjem tudi že zna delati. Pa ne samo z orožjem, tudi na taktiko se dobro spozna. Začela je že kot srednješolka poljanske gimnazije. Sprva nekaj predavanj in potem taktična vaja. Iskali so skupino diverzantov na Igu. Bilo je precej naporno, toda prepričan sem, da je diverzantom trda predla.

»Kar dosti deklet nas je bilo in sprva je prihajalo tudi do komičnih situacij. Ob vsej pripravljenosti za delo je bilo nekateri na streljanju kar težko prepričati, da puška ni nič strašnega. No, vendar smo se kar dobro izkazale in nismo prav nič zaostajale za fanti. Ko smo bile na Igu, smo tudi strazile.«

Krjavelj je imel sabljo, pa se ni bal, dekleta s puškami so bila pa presneto korajžna. Ni ga bilo, ki bi takrat skrival prišel v tabor. »No, saj malce so nam pa tudi fantje pomagali. Bili so veliki kavalirji.«

Potem je bilo dvodnevno predavanje v Hrušici, kjer so se teritorialci ob spoznavanju vsega novega spoprijateljili in sklenili, da se bodo dobivali tudi drugje, ne samo na predavanjih in vajah. Zmenili so se, da se dobijo vsak prvi petek v mesecu. To njihovo navado lahko prekine samo — vaja v petek, to pa spet ni slabo, saj se potem tako ali tako srečajo.

»Spomnim se prvih dni, ko sem oblačila uniformo. Malce nenavado sem se počutila, pa tudi nekaterim »pobalinčkom« ni bila

Jasna Banjac

pogodu. Marsikatero pikro sem morala požreti, danes pa ga ni, ki bi kaj pripomnil. Celo vedno več mladih se odloča za vstop v teritorialne enote in z nekaterimi, ki so imeli pripombe, se danes prav dobro razumemo, ker so tudi pri nas.«

Poleg spoznavanja orožja, taktike, topografije in drugih pomembnih stvari se mladi teritorialci izobražujejo tudi družbeno-politično. Danes namreč ni težko zgrabiti puške, težje je vedeti, kam jo obrniti. Nikakor si namreč ne smemo dovoliti, da bi postali lahek plen sovražnikove propagande in njegove podtalne dejavnosti, ki bo v morebitnem spopadu s komerkoli najbrž izrednega pomena. Protijugoslovanske

propagande je že sedaj dosti, kaj bi šele bilo. Zato je družbenopolitično izobraževanje izrednega pomena. Pa tudi obujanje tradicij NOB je važen dejavnik pri pripravi mladih za obrambo svobode.

»Mladi smo danes v povsem drugačni situaciji, kot so bili naši očetje. Njihova država je tedaj propadla, vojska je bila poražena, sovražnik je s parolo »deli in vladaj« sprl narode in pojavilo se je toliko oboroženih formacij, da se je bilo težko znajti. Mi pa uživamo plodove svobode, pomagamo v socialistični izgradnji domovine, od najranjših let se učimo samoupravljanja in tudi točno vemo, kdo je naš sovražnik. Če bi bilo treba zgrabiti za orožje, bi ga brez izjeme prav gotovo vsi.« IG

MLADI VI. GIMNAZIJE

V sredo 22. decembra 1976 je dramska skupina naše šole uprizorila monodramo I. e. lejska gora, delo Mihaila Lalića. Dramo je priredila in režirala prof. Helena Potokar. Naporno delo od osnovnih zamisli do izvedbe je trajalo tri mesece. Vaje je imela skupina vsak dan, posebno napore so bile za glavnega igralca Aleša Strajnarja. Monodrama prikazuje notranje stiske, grozo, blodno partizana, ki tava po

BLANKA VILFAN

ČAJANKA

Kar dobro uro pred dogovorjenim časom smo se v nedeljo 23. decembra 1976 zbrali v dvorani Titovega doma, pomagali zadolženim, ki so krasili dvorano, zvižali papirmate kače, lepili zvezdice na stene, krasili novoletno jelko, ki je sicer umetnim snegom in z obilico okraskov napravila pravo novoletno vzdušje, grizli nohte in nestršno čakali, da bo ura šest popoldne.

In resnično je ta ura prišla. Najprej je bilo potrebnih nekaj pozdravnih besed, potem pa je naša tabornica Aleša pričela s skrbno pripravljenim programom. Sedeže v dvorani smo razdelili in tako sta v šaljivem tekmovanju med seboj tekmovali leva in desna stran. Vrstili so se skeči, tekmovanja, igrice; delili smo nagrade zmagovalcem in bilo je sploh vse tako, kot na dobri čajanki mora biti. Letos nismo pozabili niti na zabavo za najmlajše in smo pol ure erteli risanke o zajcu in volku. Čajanka se je za MČ in Murne končala s prihodom dedka Mraza, ki letos ni prišel v svoji običajni opravi,

DRAŽGOŠE '77

Ob 6. uri zjutraj smo se odpravili v Dražgoše, kjer je bila 9. januarja svečana proslava, katere se že tretje leto udeležuje tudi naš taborniški odred Črni Mrav. Avtobus smo pustili v vasici Rudno in se peš odpravili v nekaj kilometrov oddaljene Dražgoše po lepo asfaltirani cesti, vendar strahotno zaviti cesti. Ob 9 uri smo bili na vrhu Dražgoš, kjer nam je prsno dobrodošlo izrekla megla, ki je bila tako gosta, da nisi videl dlje kot do konca nosu.

Čakali smo dobre štiri ure, preden se je ob novem spomeniku pričel program. Spregovoril je Stane Dolanc, ki je poudaril, da žrtve v dražgoški bitki niso bile zaman, Dražgoše so bile skupaj z Jelovico izrednega pomena za prehod sovražnih enot na vzhod, zato je sovražnik hotel za vsako ceno dobiti to malo vas na Gorenjskem. Čankarjev bataljon, ki je

ampak kar v taborniškem kroju. Vendar je bilo to brez pomena, kajti na odru je imel ogromno škaflo, polno prikupnih daril, ki so jih malčki s smejočimi obrazi in z obema rokama odnesli v varno naročje mamic in očetov. Se pozdrav, potem pa so se male družinice z našimi najmlajšimi člani odpravile domov.

Prišel se je drugi del programa, in sicer ples za TT in klubovce. Zavrteli smo se v ritmu glasbe, ki je iz dobro nameščenih zvočnikov in ojačevalcev divje butala in niti opazili nismo, kako čas beži. In ko se je iztekel, nam resnično ni preostalo nič drugega, kot da smo se objeli in zaželeli uspeh in srečo in sploh vse najboljše v novem letu.

Najprirednejši smo ostali še malo dlje in pospravili dvorano. Ko je bila takšna, kot smo jo dobili, smo se tudi mi poslovili, seveda z željami, velikimi kot svet in svetlimi kot sonce. Bile so to popolnoma običajne novoletne želje in naši obrazi so bili popolnoma običajni, vendar je bilo na njih slutiti srečo in ne nazadnje tudi ponos, kajti čajanka je imenitno uspela.

takrat štel okoli 200 borcev, je junaško branil Dražgoše, čeprav je bilo razmerje sil 30 : 1. Sovražnik ni uspel niti po dolgih treh dneh streti odpora partizanov, zato se je umaknil...

Med tem ko smo ostali prezebačji cepetali na snegu ali pa se gnetli ob peči v učilnici osnovne šole in si izza vitrine ogledovali dobro ohranjen nemški plakat iz NOB, so ekipe tabornikov tekmoval v orientacijskem pohodu.

Izleta se nas je udeležilo okoli 30. Povabili pa smo tudi člane TO Pugled.

Ljubljanski »kremšnitarji« smo iz Dražgoš odšli — kam drugam kot na Bled. Ko smo izpraznili doberšen del tamkajšnje zaloge dobrot, smo se zadovoljni, kljub megli, ki se ni niti za hip dvignila, in stili odpeljali v Ljubljano.

NIKA BUTALA

Ob preranem grobu Rudija Jelnicarja

stransko razgledanih ljudi v naši okolici. Ponosni smo bili nate. Živel si kratko, toda bogato življenje. Čeprav mlad po letih, pa si naredil že veliko. Povsod smo čutili tvojo mladostno zagnanost in vnemo. Pri delu KS Besnica si zavzeto in predano sodeloval. Z vso ognjevitostjo si organiziral dejavnost mladinske organizacije, ki je polno zaživela in žela mnoge uspehe v KS, v občini in zunaj nje. Poštenost, delavnost in odgovornost so bile tvoje vrline, po katerih se bo zgledovala vsa mladina in mi vsi.

Globoko se zavedamo, zakaj te bomo vsi pogrešali in žalovali za tabo, dragi Rudi. Pogrešali te bodo učenci, ki si jim izžareval ljubezen in toplino, pogrešali te bodo mladinci kot vedrega in predanega mentorja, pogrešala te bo vsa KS, ki je s teboj izgubila sposobnega in obetajočega sodelavca, pogrešali te bodo učiteljski kolegi kot razgledanega in dobrega tovariša. Z bolečim srcem spoznavamo, da ostaja za tabo velika praznina, ki jo bomo vsi še dolgo čutili.

V težkih trenutkih iskreno sočustvujemo s tvojimi dragimi in z njimi delimo bridko bolečino.

Dragi tovariš Rudi! V imenu vseh družbenopolitičnih organizacij v KS Besnica, v katerih si deloval, ti za vse delo in uspehe izrekamo iskreno hvalo.

RUDIJU!

Teško nam je napisati karkoli o tebi, kajti zdi se, da novice o tvoji smrti ne bomo mogli nikoli do kraja sprejeti. Že sredi septembra si nam povedal, da zaradi svoje boleznj zaupane funkcije predsednika konference mladih iz KS ne moreš sprejeti. Pa smo vseeno sredi najbolj zagrehtih debat o problematičnih organizacijah iz KS nehote pričakovali, da se bodo odprla vrata naše devetnajstke in da se nam bo pridružil.

Nismo dosti razmišljali o tebi. Bil si nam vseskozi enak, toda pred najpomembnejšimi

odločitvami smo vedno hoteli slišati tvoje mnenje: ko smo v spročenih debatah na sobotnih seminarjih komisije za IPD razmišljali, kako bi v našo organizacijo vključili slehernega mladince; ko smo se na sejah predsedstva konference mladih iz KS obracali nate s problemi lastnih osnovnih organizacij ali pa ko smo na MDA Pugled 76 pripravljali zaključno prireditev.

Kaj nam je v resnici pomenila tvoja beseda, vemo šele zdaj, ko je ne slišimo več. Da, Rudi, bil si človek, po katerem smo se vsi zgledovali. Zagnan, a vseskozi realen, brez vsakršne romantične revolucionarnosti, ki smo je mi tolikokrat prepolni. Razmisli si, ocenil situacijo, nato pa si se odločil za akcijo. Prav zato te še tak, na videz nepremagljiv problem, ni zaustavil. Preprost, iskren, vedno pripravljen pomagati komerkoli med nami, pa naj je šlo za nasvet o delu v organizaciji ali pa za čisto osebne težave; predvsem pa delaven in dosleden. Mnogo smo se pogovarjali o vlogi dela v človekovem življenju. Vedno si poudarjal, da se prav tu najhitreje spozna prava podoba človeka. In ko zdaj razmišljamo o tebi, se vedno najprej zamislimo prav nad tvojim delom. Bil si predan učitelj, požrtvovalen vodja mladinske organizacije v svoji KS, vedno pripravljen pomagati tudi osnovnim organizacijam iz drugih KS, obenem pa nisi nikoli pozabil tudi na svoje izobraževanje, saj si vseskozi ogromno študiral, bral in pisal. Občudovali smo tvojo neizmerno energijo in trdno voljo, da iz svojega življenja iztisneš čimveč, kar utegne koristiti soljudem.

Rudi, bil si resnično velik človek. Zavedamo se, da smo s tvojo smrtjo ogromno izgubili. Dobro pa tudi vemo, kaj nam dajeja tvoje delo in misel: voljo in odgovornost za našo sleherni akcijo.

V imenu OK ZSMS Moste-Polje A. JERIHA